

דף כה.

עין משפט ב. או"ח סימן קכא סעיף ב

ב. האומר מודים מודים ^ד משתקין אותו.

עין משפט ג. או"ח סימן רכב סעיף ג

ג. חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלמה ובנפש חפצה כדרך שמברך בשמחה על הטובה, כי הרעה לעובדי השם היא שמחתם וטובתם, כיון שמקבל באהבה מה שגזר עליו השם נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובד את השם שהיא שמחה לו.

עין משפט ו. או"ח סימן סא סעיף ט

ט. אסור לומר שמע ב' פעמים ^ה בין שכופל התיבות שאומר שמע בין שכופל הפסוק ראשון ^ו כדי שלא יראה ח"ו ב' רשויות.

דף כה:

עין משפט ב. יו"ד סימן קמז סעיף ה

ה. מותר להתלוצץ באלילים ^ז.

- ד. משום דנראה שמודה לב' רשויות, וכמו האומר שמע שמע, גמ' ברכות ל"ג.
- ה. לפי הירושלמי ביחיד מותר ורק בצבור אסור, אך מגמ' דידן וכן משמעות השו"ע אין חילוק וגם ביחיד אסור, וכ"כ הפרמ"ג ודלא כהב"ח והפר"ח, כה"ח אות ל"ד.
- ו. ובקריאת שניים מקרא ואחד תרגום כשמגיע לפסוק שמע ישראל יקרא בפעם השניה בלחש, אך י"א דבזה אין לחוש שהרי קורא כל הפסוקים פעמיים. כה"ח אות ל"ה.
- ז. ואחרי פסוק ראשון מעיקר הדין יכול לכפול שאר הפסוקים אך י"א דגם שאר הפסוקים אין לכפול והוא מדברי המאירי במגילה דף כ"ה, וע"כ יש ליזהר גם בשאר הפסוקים, כה"ח אות ל"ו.
- ח. מימרא דרב נחמן שם.

הגה: ומותר לומר לעכו"ם אלהיך בעזרך ^ה או יצליח מעשיך.

עין משפט ג.

או"ח סימן קנג סעיף ב

ב. בני העיר שמכרו ^ט בהכנ"ס יכולים לקחת בדמיו היכל שמניחים בו הס"ת ^י או תיבה שמעמידין עליו ס"ת, מכרו ארון או תיבה יכולים ליקח בדמיו מטפחת של ס"ת, מכרו מטפחת לוקחים בדמיה חומשים וכן נביאים וכתובים ^כ, מכרו ספרים לוקחים בדמיהם ס"ת אבל הפוך להורידן מקדושתן אסור.

ג. אפי' אם קנו במקצת מעות דבר שקדושתו חמורה אין יכולים לשנות המותר לקדושה קלה.

ה. מרמב"ם בפ"י המשנה. וכתב הט"ז בס"ק ב' דלא דק בהוראה זו שלמדה מדין שביעית אבל חלילה לומר לגוי בלשון נוכח דהוי מחזיק ידי עכו"ם אלא יאמר לו שלא בלשון נוכח אלהים יהיה בעזרך, וכן כתב הב"ח להלכה.

ו. וכתב בספר חסידים שלא יאמר לעכו"ם באמונה שיש לאלהיך או אני משביעך על אמונתך, וכן לא יאמר אדם אני אשבע באלהותו של העכו"ם לשקר דגם זה לא יעשה. ואם יאמר העכו"ם לישראל אלהינו או אדונינו יהיה בעזרך לא יענה אמן, כי כוונתו על האלוה שלו אבל אם יאמר לישראל אלוהיך או אדוניך יצילך יענה אמן. מבית לחם יהודה.

ז. ואפי' לכתחלה מותר למכור אותו כדי לקנות ארון קודש דמעלין בקודש, ועיין בכה"ח אות ז'.

ח. אם מותר להניח שאר ספרים בתוך ארון הקודש אי הוי הורדה מקדושתו, או שמא כיון דדרך להניחם שם עם יריעות פסולים הוי כהתנו עליהם מתחלה לשם כך, עיין בכה"ח אות ט'.

ט. ודאי דחומשים יותר בקדושה מנביאים וכתובים, וחומשים והנביאים וכתובים קדושים יותר ממטפחת ס"ת, כה"ח אות י"ב.